

samme måde som sagkyndige, der er beskikket efter § 92.

Det foreslås, at parterne skal høres, før retsformanden beslutter at udtage en sagkyndig efter § 94, stk. 3. Parterne skal have lejlighed til at udtale sig om selve det forhold, at der udtages en person, der ikke er beskikket efter § 92, hvorimod det ikke er et krav, at parterne høres om, hvem der i givet fald tænkes udpeget som sagkyndig dommer. Der er dog ikke noget til hinder for, at parterne også kommer ind på, hvem der i givet fald kunne tænkes udpeget som sagkyndig dommer.

Endelig foreslås det, at afgørelsen om at udtage en person, der ikke er beskikket efter § 92, skal træffes ved kendelse, og at afgørelsen ikke skal kunne indbringes for højere ret. Det er afgørelsen om at udpege en person, der ikke er beskikket efter § 92, der skal træffes ved kendelse. Den konkrete udpegning kan foretages ved beslutning.

På trods af det foreslåede stk. 3 vil det kunne forekomme, at det ikke er muligt inden for rimelig tid at finde sagkyndige med den sagkundskab, der er nødvendig i den konkrete sag. I så fald bør sagen som udgangspunkt behandles uden medvirken af sagkyndige dommere.

Til nr. 47 (§ 100, stk. 2)

Efter retsplejelovens § 99, stk. 1 (som ikke foreslås ændret) varetager rigsadvokaten udførelsen af straffesager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret. Til bistand for rigsadvokaten udnævnes en eller flere statsadvokater for Højesteret, jf. retsplejelovens § 100, stk. 1 (som heller ikke foreslås ændret). Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 100, stk. 2, kan rigsadvokaten bemyndige også andre til at virke som anklager ved Højesteret eller ved Den Særlige Klageret i en enkelt sag. I praksis har rigsadvokaten i medfør af denne bestemmelse fra sag til sag bemyndiget vicestatsadvokater, der er ansat hos rigsadvokaten, til at møde i Højesteret.

I praksis har der vist sig behov for, at rigsadvokaten kan give de vicestatsadvokater, der er ansat hos rigsadvokaten, en mere permanent bemyndigelse til at virke som anklager ved Højesteret eller Den Særlige Klageret. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at rigsadvokaten kan give bemyndigelse for en bestemt periode eller indtil videre.

Til nr. 48 (§ 101, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 101, stk. 1, varetager statsadvokaterne (eller en af deres medhjælpere, jf. retsplejelovens § 103, stk. 2), udførelsen af straffesager ved landsretterne.

Efter forslaget til retsplejelovens § 719, stk. 2, nr. 1 (lovforslagets § 1, nr. 124), tillægges statsadvokaterne påtalekompetencen i straffesager, der behandles ved byretten under medvirken af nævninger eller under medvirken af domsmænd som følge af tiltaltes beslutning efter forslaget til retsplejelovens § 687 (lovforslagets § 1, nr. 113) om fravalg af nævningebehandling.

Det foreslås i overensstemmelse hermed, at det også er statsadvokaterne, der varetager udførelsen af (dvs. møder i retten mv.) nævningsager ved byretten og af sager, der behandles som domsmandssager som følge af tiltaltes fravalg af nævningebehandling. Sagerne kan også varetages af de personer, som rigsadvokaten beskikker som medhjælpere for statsadvokaten i medfør af retsplejelovens § 103, stk. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 49), og rigsadvokaten kan bemyndige andre til at virke som anklager ved byretten i en bestemt nævningsag mv. i medfør af retsplejelovens § 104, stk. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 51).

Udførelsen af andre straffesager ved byretten vil blive varetaget af politidirektøren (ligesom af politimesteren i dag) og af de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, samt af andre ansatte, der bemyndiges hertil, jf. retsplejelovens § 104, stk. 1 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 50).

Der er med forslaget ikke tilsigtet nogen ændring af praksis, hvorefter politikredsens jurister kan møde i byretten under grundlovsforhør, fristforlængelser mv. i sager, der efterfølgende skal behandles som nævningsager eller som domsmandssager som følge af tiltaltes fravalg af nævningebehandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.3.1 og 9.3.3.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49 (§ 103, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 103, stk. 2, beskikker justitsministeren de fornødne juridiske medhjælpere for statsadvokaterne ved udførelsen af straffesager for landsretten.

Det foreslås, at kompetencen til at beskikke sådanne medhjælpere overgår til rigsadvokaten, der i forvejen har en kompetence til at bemyndige personer til at virke som anklager, jf. retsplejelovens § 100, stk. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 47) om bemyndigelse til at virke som anklager ved Højesteret og Den Særlige Klageret, § 103, stk. 3, om bemyndigelse til at virke som anklager ved landsretten og § 104, stk. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 51) om bemyndigelse til at virke som anklager ved byretten.